

ΜΕΡΟΣ Β : Ποιοί είναι οι νόμιμοι χρήστες των γυμναστηρίων;

Δημότες και σωματεία, μια τεχνητή αντίθεση

Προ τριετίας περίπου υπήρξε άρθρο σε ιστοσελίδα , σχετικά με το Αθλητικό κέντρο στα Πευκάκια, όπου προέτρεπε την Δημοτική αρχή να σχεδιάσει «έναν όμορφο χώρο με τα γήπεδά του ελεύθερα για εμάς τους Αγιοπαρασκευιώτες και όχι για τα σωματεία»!

Εγώ λοιπόν , δημότης της πόλης από τα γεννοφάσκια μου, έχασα την ιδιότητα του **Αγιοπαρασκευιώτη** από ...τη στιγμή που άρχισα να συμμετέχω στην διοίκηση ενός αθλητικού σωματείου της πόλης!

“Δημότες” και “σωματεία” είναι, για αρκετούς, δύο έννοιες με αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα. Αυτή η αντίληψη , όχι μόνο συγκρούεται πλήρως με την πραγματικότητα, αλλά είναι και διχαστική για την τοπική κοινωνία και ως εκ τούτου επικίνδυνη.

Κάποιοι πάλι ισχυρίζονται ότι ενώ τα γυμναστήρια είναι περιουσία των «δημοτών», χρησιμοποιούνται από «άλλους» , δηλ. τα αθλητικά σωματεία και όχι απ' αυτούς. Προφανώς εγώ που εκπροσωπώ σωματείο και οι αθλήτριες που συμμετέχουν σε αυτό είμαστε “οι άλλοι”, ενώ “αυτοί” είναι οι ... νόμιμοι ιδιοκτήτες! Κατά την άποψή τους τα σωματεία πρέπει, αν όχι να εκδιωχθούν από τους αθλητικούς χώρους, τουλάχιστον να μειώσουν την παρουσία τους, διότι σφετερίζονται την ιδιοκτησία των δημοτών! Και μια σειρά άλλων τέτοιων απόψεων που ο κύριος στόχος τους είναι να αναδειξει το δίπολο **“εμείς, οι δημότες” και “εσείς, τα σωματεία”**. Όπως λέμε “ από εδώ οι καλοί” και “ από εκεί οι κακοί” ... Αλλά ας μην τα μπερδεύουμε άλλο.

Τόσο η έννοια “δημότες” όσο και η έννοια “σωματείο” εκφράζουν συλλογικότητες και μάλιστα η δεύτερη είναι υποσύνολο της πρώτης.

Γιατί τι άλλο είναι οι αθλητές - παιδιά μας παρά **δημότες που αθλούνται συστηματικά**; Με ποιο δικαίωμα κάποιος ζητάει τα αθλητικά κέντρα να είναι ελεύθερα για οποιονδήποτε άλλον, αλλά όχι για την αθλούμενη νεολαία;

Για ποιο λόγο κάποιοι συσκοτίζουν τα πράγματα και διαστρέφουν την πραγματικότητα, όταν με την λέξη “σωματεία” δεν θέλουν να δουν μπροστά τους ολοζώντανη την αθλούμενη νεολαία της Αγίας Παρασκευής ;

Άλλοι πάλι με την λέξη “σωματεία” φέρνουν στο μυαλό τους πασιγνωστούς παράγοντες του επιχειρηματικού αθλητισμού, τα στημένα παιχνίδια, τα στοιχηματικά σκάνδαλα κλπ. κλπ. **Αλλά τι σχέση έχουμε εμείς με τον εμπορευματικό αθλητισμό;**

Εμείς που αποτελούμε τις διοικήσεις των **ερασιτεχνικών** σωματείων γιατί θυσιάζουμε ώρες, κόπο, χρήμα για να αθλούνται οι νέες και οι νέοι μας;

Ο κύριος λόγος είναι ότι είμαστε και εμείς γονείς, δημότες και κάτοικοι αυτής της πόλης που, όπως άλλοι πάνε τα παιδιά τους στο πιάνο και πληρώνουν αγόγγυστα για αυτό, έτσι και εμείς πάμε τα παιδιά μας στο μπάσκετ, στο ποδόσφαιρο, στο βόλεϊ, στο τένις κλπ. και πληρώνουμε για αυτό. Κι όπως οι Σύλλογοι Γονέων των Σχολείων απαιτούν - και καλά κάνουν - καθαρά σχολεία κλπ., απαιτούν δηλαδή την συντήρηση των κτιριακών υποδομών να την πληρώνει ο Δήμος - δηλαδή όλοι οι δημότες , είτε έχουν παιδιά είτε όχι - **κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο ζητάμε και εμείς να μας παραχωρούνται δωρεάν και να συντηρούνται τα δημοτικά γυμναστήρια με δαπάνη του Δήμου , δηλαδή των δημοτών, είτε έχουν παιδιά που αθλούνται ,είτε όχι.**

Τα σωματεία είναι και αυτά, επί της ουσίας, Σύλλογοι δημοτών και κατοίκων, που διεκδικούν **το δικαίωμα στην άθληση της νέας γενιάς** και όποιος διαφωνεί με αυτό να βγει να το πει ανοιχτά και ντόμπρα!

Ας αποκαταστήσουμε λοιπόν την εικόνα και με την λέξη “σωματεία” (που με τόσο περιφρονητικό τρόπο αναφέρεται από ορισμένους)ας φέρνουμε στο μυαλό μας την αθλούμενη νεολαία.

Ίσως τότε μπορέσουμε να πάμε παρακάτω την συζήτηση για να ξεκαθαρίσουμε σε ποιούς ανήκουν τα γήπεδα και τα γυμναστήρια, όχι βεβαίως με την νομική έννοια του

όρου, αλλά με την έννοια του “κοινωνικά νόμιμου” χρήστη, ποιος είναι αυτός, με ποιες προϋποθέσεις χρησιμοποιεί την δημόσια περιουσία και για ποιο σκοπό .

Αν ξεκαθαρίσαμε ότι η έννοια “ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο” είναι μια συλλογικότητα της πόλης που εκφράζει και εκπροσωπεί το πιο δυναμικό κομμάτι της νέας γενιάς, την αθλούμενη νεολαία, τότε αυτή αποτελεί εξ’ ορισμού τον βασικό νόμιμο χρήστη των αθλητικών χώρων. Αλλά να ξεκαθαρίσουμε και κάτι άλλο. Το σύνολο των “κοινωνικά νόμιμων χρηστών” των υποδομών της πόλης μας - και κάθε πόλης - δεν είναι οι δημότες, αλλά οι κάτοικοι της, ένα ευρύτερο σύνολο, σχεδόν διπλάσιο των δημοτών. Γιατί είναι γνωστό ότι για να φοιτήσει το παιδί σου στο σχολείο, δεν είναι ανάγκη να είσαι δημότης. Αρκεί να είσαι κάτοικος.

Ωστε λοιπόν η συλλογικότητα “δημότης” δεν καλύπτει το σύνολο της πόλης, η δε σχέση του “δημότη” με τους δημόσιους χώρους της πόλης δεν είναι ιδιοκτησιακού χαρακτήρα, αλλά σχέση “νόμιμου χρήστη” και μάλιστα κατά τρόπο έλλογο, με κανόνες υπαρκτούς και κοινωνικά παραδεκτούς.

Όσοι δε λένε “να τεθούν κανόνες” εννοούν εκ του πονηρού “να αλλάξουν οι κανόνες” που ήδη υπάρχουν, κατά το δοκούν, σε βάρος των σωματείων, αδιαφορώντας αν αυτό αποβαίνει σε βάρος της αθλούμενης νεολαίας!

Τα δημόσια κτήρια, όπως τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα γυμναστήρια **επιτελούν μια λειτουργία για κοινό όφελος και δεν μπορεί ο καθένας να είναι χρήστης αυτών των χώρων**, όποτε και όταν θέλει.. Π.χ. τα νοσοκομεία προορίζονται για τους άρρωστους, τα σχολεία για τους μαθητές και τα γυμναστήρια, βεβαίως - βεβαίως για τους αθλητές.

Ουδείς επίσης νομίζω ότι μπορεί να ισχυριστεί ότι όλα αυτά τα ιδρύματα μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς κανόνες, όρους και προϋποθέσεις. **Τα κλειστά γυμναστήρια είναι δημόσια κτήρια τα οποία δεν προορίζονται για αθλητικό χαβαλέ.** Δεν είναι αλάνες που αντί για γκολπόστ βάζουμε κουκουνάρια , ούτε ισχύει ο κανόνας “στα τρία κόρνερ μπέναλι”. Ούτε είναι δημόσια κτήρια του είδους “είδα φως και μπήκα». Είναι κτήρια που πληρούν τις προδιαγραφές του αγωνιστικού αθλητισμού που επιβάλλονται από τα καθέκαστα αγωνίσματα (μπάσκετ, βόλεϊ, ποδόσφαιρο σάλας) και διαθέτουν εγκαταστάσεις (ιατρικός εξοπλισμός, αίθουσα βαρών, αποδυτήρια, ζεστό νερό), οι οποίες είναι απαραίτητες για τον σκοπό που εξυπηρετούν, δηλαδή για τις προπονήσεις και τους αγώνες των αγωνιστικών τμημάτων. **Αυτός είναι ο οργανωμένος αθλητισμός στον οποίο η πολιτεία επενδύει γιατί πιστεύει στο αθλητικό ιδεώδες.**

Ποιοί μπορούν να είναι λοιπόν οι “κοινωνικά νόμιμοι χρήστες” αυτών των εγκαταστάσεων αν όχι οι αθλητές και οι αθλήτριες που φοιτούν στα αθλητικά σωματεία;

Υπάρχουν ανοιχτά γήπεδα μέσα σε ελεύθερους κοινόχρηστους χώρους (π.χ. γήπεδο Μανσούρη), στα οποία μπορούν να αθλούνται όσοι θέλουν, χωρίς να πληρώνουν, χωρίς κανόνες άθλησης, χωρίς ωράριο κλπ. Δυστυχώς **στην Αγία Παρασκευή υπάρχει μεγάλη έλλειψη και τέτοιων χώρων.** Μια αξιόπαινη προσπάθεια που είχε γίνει προ δεκαετίας ήταν οι λεγόμενοι “**αθλοχώροι γειτονιάς**”, μια ενέργεια θετική και η οποία είχε αποδώσει καρπούς. Γήπεδα σχολείων και άλλων ανοιχτών χώρων είχαν οριστεί ως χώροι, όπου μπορούσαν οι δημότες να αθληθούν, με επίβλεψη γυμναστών, φύλαξη κλπ. Η πρωτοβουλία αυτή δεν συνεχίστηκε, ίσως την έφαγαν τα μνημόνια.

Βεβαίως δεν ισχυριζόμαστε ότι οι αθλητές των σωματείων πρέπει να είναι οι αποκλειστικοί χρήστες των γυμναστηρίων., Ας μπουν και άλλες κατηγορίες αθλουμένων, αν είναι εφικτό.

Δυστυχώς όμως **η Αγία Παρασκευή είναι πολύ φτωχή σε γήπεδα και γυμναστήρια.** Για αυτό τα σωματεία του μπάσκετ , του βόλεϊ και του ποδοσφαίρου σάλας ζητάμε εδώ και χρόνια **νέο κλειστό προπονητήριο** - το οποίο προφανώς μπορεί να εξυπηρετήσει αυτές τις άλλες κατηγορίες δημοτών. **Διότι φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσουμε ότι προτεραιότητα έχουν οι αθλητές - παιδιά και μετά οι άλλες κατηγορίες.** Όλοι έχουμε ανάγκη άθλησης. Και οι παλαιίμαχοι. Αλλά δεν στέκει να βγάλεις έξω τις κορασίδες για να μπουν οι πενηντάρηδες με τις φαλάκρες και τις κοιλίτσες...

Γι’ αυτό η ΣΑΝΤΑ ζητάει νέο ποδοσφαιρικό γήπεδο (γνωρίζετε ότι οι υποδομές της ΣΑΝΤΑ δίνουν και τους 130 εντός έδρας αγώνες τους σε ξένα γήπεδα;). Για αυτό επίσης ο Όμιλος Αντισφαίρισης ζητάει σύγχρονες εγκαταστάσεις στα Πευκάκια. Οι αθλητικές υποδομές της πόλης

μοιάζουν πολύ με λεωφορείο της υπαίθρου του Αφγανιστάν (συγγνώμη φίλοι μου Αφγανοί), στο οποίο οι επιβάτες – αθλητές κρέμονται από την οροφή!

Συμπέρασμα: Νόμιμοι χρήστες των γυμναστηρίων, ανοιχτών ή κλειστών, είναι όλοι οι εν δυνάμει δημότες και κάτοικοι της πόλης οι οποίοι επιθυμούν να αθληθούν με κανόνες. Επειδή όμως ζούμε σε μια πόλη που οι αθλητικές της υποδομές είναι ελάχιστες σε σχέση με τις ανάγκες, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε επιλογές. Αν οι επιλογές μας, δεδομένων των δυνατοτήτων, είναι να παρεμποδίζουμε την αθλητική ανάπτυξη των παιδιών μας για να “χωρέσουμε όλοι”, τότε στραβά αρμενίζουμε.

Η λύση είναι μία. Και προς την προοδευτική κατεύθυνση.

Νέες αθλητικές υποδομές και εγκαταστάσεις που θα μπορέσουν πρώτα – πρώτα να καλύψουν τις ανάγκες άθλησης των παιδιών μας, αλλά και άλλων ηλικιακών κατηγοριών.

Σας καλούμε λοιπόν να αγωνιστούμε όλοι μαζί προς αυτήν την κατεύθυνση, αντί να διαγκωνιζόμαστε με το σύστημα “βγες εσύ, να μπω εγώ”.